

כמו שגовар (שם קב) אשה עני אל החרים. מושם שדור היה משפטן כל ימיו להעלוות את דרכתו להטער למעלה ולהתקשר שם בקשר שלם בראי.

במו בן (שם קג) לדוד ברבי נפשי את ה'. מושם דרכתו אמר. ומה אמר ברבי נפשי את ה'? את - אמר ברבי נפשי את ה'? את - להתקשר בקשר למעלה. וכל קרבוי, מי הם קרבוי? אלו שאר חיויות בשדה שנקראות קרביהם, כמו שגовар (שיר ז) ומעי המעו עליו. דבר אחר ברבי נפשי - בשבילו הוא אמר. את ה' - זו שלמות הכל. את ה' - הפלל של הכל.

אמר רבבי אלעזר לרבי ייסא, ראייתי אותך שבאתם עם השכינה והתחברת. אמר לו, קה זה וداع. ושלש פרסיות שהלכתי עמה ואמרה לי כמה דברים מעלים, ואני שمرתי אותם ליום קזה, ולא ידעתי שהו האמור שמאיר כמו שראיתי בעית.

אמר רבבי אלעזר ליהודי ההוא, מה שמה? אמר לו, יועזר. אמר לו, יועזר ואלעזר [רב אחדר] יושבים יחד. ישבו על סלע אחד בשדה ההוא. פתח אותו היהודי ואמר, (עשה מג) אנכי אכן הוא מחה פשעיך למעני וחתטיך לא אונור. מה הטעם פעמים אנכי אכן?

אלא אחד בסיני, ואחד בשעה שברא את העולם, שפטוב (שמות כ) אכן כי אלהיך. זה הוא בסיני. ואחד שברא את העולם, שפטוב (עשה מה) אכן עשתי הארץ וארם עליה בראתי. הוא כדי להראות שאין פרוד בין מעלה ומטה.

לעילא. נפשי, מאן נפשי, (אשא) דא דוד (הוא) דרגא קדמיה דקאמין. אשה, אסלק. כמה דעת אמר, (תהלים קכ) אשה עני אל החרים. בגין דכל יומו דוד הוה משפטן לסלקה דראיה לאעתרא לעילא ולאתקשרא תפנ

בקשורא שלים בדקא יאות.

בגונא דא (תהלים קג) לדוד ברבי נפשי את יי' בגין דראיה קאמיר, ומאי אמר ברבי נפשי את יי'. את לאתקשרא בקשרו לאעילא. וכל קרבוי, מאן קרבוי. אלין שאר חיון ברא. דאקוריון קרבאים כמה דעת אמר, (שיר השירים ה) ומעי המעו עליו. דבר אחר ברבי נפשי בגיןיה קאמיר. את יי' דא שלימי דכלא, את יי' בכלא דכלא.

אמר ליה רבבי אלעזר לרבי ייסא חמיינא לך דהא עם שכינתא קאותית ואותחברת. אמר ליה הבי הוא וداع, ותלת פרסי הוא דאוזילנא בהדייה ואמר לי כמה מלוי מעלייתא ואני אגיננא ליה ליום דא ולא ידענא.

דאיהו בוצינא דנהייר פרחמיינא השפה. אמר ליה רבבי אלעזר לההוא יודאי מה שמן, אמר ליה יועזר. אמר ליה יועזר ואלעזר (מליה חד) יתיכון קחדר, יתבי גבי חד טנרא (דף פ"ע ע"ב) בההוא חקל. פתח ההוא יודאי ואמר (עשה מג) אכן אכן הוא מוחה פשעיך למעני וחתטיך לא אופור. מי טעםא תרי למני וחתטיך לא אופור. **זמני אכן אכן**.

אלא חד בסיני וחד בשעתא דברא עלמא, **דכתיב** (שמות כ) אכן יי אלהיך דא הוא בסיני. וחד בד ברא עלמא דכתיב, (עשה מה) אכן עשתי ארץ ואדם עליה בראתי. הוא, בגין לאחיזאה דלא הווי פירוד בין עילא ומטה.